Anul XIV. No. 2535 ◆◆ 6 PAGINI 2 LEI Marţi 21 Septembrie 1937

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe an an . . . . . LEI 700
Pe şase luni 350
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . 2000
Un număr vechiu 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. - BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim Redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON: Direcţia . . . 3.26.60. Administraţia . . . 3.26.60. Redacţia . . . 3.26.69.

Ripensia a învins Sportul Studenţesc cu 4-3 (2-1)

Seria I

Unirea Tricolor	3	2	1	0	8:2	5
A.M.E.F.A.	2	2	0	0	8:1	4
Chinezul	2	2	0	0	9:3	4
Victoria	2	1	1	0	5:3	3
Rapid	2	1	1	0	3:2	3
Phoenix	3	1	0	2	5:5	2
Jiul	3	1	0	2	2:6	2
D.U.I.G.	3	0	1	2	3:11	1
C.A.O.	2	0	0	2	4:9	0
Olympia	2	0	0	2	0:5	0

Au marcat Dobay (2) Marcu şi Nagy pentru Ripensia şi Gică Popescu (2) şi Voicu pentru Sp. Studenţesc. Au asistat 7000 de spectatori. Bucureştenii au făcut o partidă entuziasmantă

Un match superb. Un match în care nu s'a făcut risipă de spectaculozitate, dar care a reuşit prin dinamism, prin însufleţire, prin emoţiile furnizate de scor, s'atingă proporţii pe care nici-o partidă oficială de până acum nu le-a putut apropia în Capitală.

Ripensia n'a fost, desigur, în cea mai bună zi.

Cu o linie de mijlocaşi avariată de prezenţa lui Cotormani şi de trecerea lui Nagy pe aripă, cu o înaintare în care Sepi a fost inexistent, Marcu slab şi Dobay sub valoarea sa normală, timişorenii nu au făcut o partidă autentic-ripensistă.

Au avut fireşte sclipiri. In cea mai proastă zi, Ripensia are totuşi faze cari certifică valoarea înaltă pe care o reprezintă. Un schimb rapid, o trecere printre doi, un atac zig-zagat al lui Schwarz, un shot al lui Dobay sunt suficiente, pentru a dovedi că Ripensia – hulită uneori, dar întotdeauna aplaudată — rămâne echipa de mare prestigiu a footballului românesc.

Eri, tmişorenii au trăit numai pe câteva sclipiri de acest gen. Acestea însă au fost suficiente pentru a le asigura victoria şi-a trage între Ripensia şi Sportul Studenţesc o linie de fracţie în care timişorenii au rămas numărător, iar studenţii numitor.

Ripensia a reuşit, deci, să menţină şi să alimenteze valoarea partidei.

Surpriza zilei însă, au constituit-o studenţii. N'au câştigat. Ar fi putut obţine şi o victorie. Ar fi meritat, în orice caz, un match nul.

Căci unul din goalurile Ripensiei a fost marcat de Duce.

Rezultatul însă, nu are nici-o importanţă.

Ceeace contează, ceeace trebue menţinut, ceiace a făcut din matchul de eri o partidă pe care cei 7000 de spectatori au urmărit-o cu o emoţie gâtuită, este jocul studenţilor. Alura lor dârză. Temeritatea cu care s'au prezentat în faţa Ripensiei. Valoarea excepţională pe care au arătat-o şi'n faţa căreia Ripensia a fost cât p'aci să capoteze.

Sportul Studenţesc, o echipă admirabilă

Să nu exagerăm.

O singură partidă n'ajunge, pentru a fixa valoarea unei echipe. Sunt cazuri izolate. Sunt excepţiuni pe cari partidele sortite să furnizeze verificarea, nu reuşesc să le confirme.

S'ar putea ca matchul de eri să fie o excepţiune în cariera footballistică a studenţilor. Nu o dorim. Dimpotrivă.

Dar chiar de-ar fi aşa, dar chiar pentru această excepţiune pe care 7000 de oameni au aplaudat-o eri la Venus cu admiraţie şi entuziasm, echipa «Sportului Studenţesc» merită elogii.

Este o echipă admirabilă.

Un «11» pe'nsufleţirea căruia antrenorul Braun Coloman a reuşit să pună altoiul unei tehnici surprinzătoare şi care — suntem siguri — va ajunge la posibilităţi pe cari partida de eri n'a reuşit să le prezinte decât în parte.

Nu se poate spune că Sportul Studenţesc a întrecut eri, în tehnică pe ripensişti. Asta nu. Pe-alocuri, schimburile dintre Schwartz şi Bindea, dintre Nagy şi Cotormany, jocul acela moale dar precis, cu mingi plimbate pe o axă milimetrică au rămas tot apanajul Ripensiei. Tot cartea de vizită a echipei acesteia cu clasă, cu valori individuale şi cu rutină.

Studenţii însă, nu s'au lăsat dominaţi, nici sub acest raport.

Au răspuns cu elan. Cu vigoare. Cu tinereţe. Iar peste aceste calităţi primordiale au pus un joc în dublu «v» pe care asistenţa l-a urmărit cu vizibilă surprindere, şi cu generale aplauze de admiraţie.

O comparaţie între jocul Unirii Tricolor de Sâmbătă şi jocul de eri al Sportului Studenţesc s'ar solda în avantajul net al studenţilor. In raport cu jocul confuz al oborenilor, studenţii au

George Fulga

(Continuare în pag. III-a)

Seria II

Gloria	3	2	1	0	6:2	5
Dragoş Vodă	2	2	0	0	4:0	4
Vulturii	3	2	0	1	4:4	4
A.C.F.R.	3	1	1	1	7:4	3
Venus	1	1	0	0	3:1	2
Ripensia	2	1	0	1	6:6	2
Universitatea	3	1	0	2	7:8	2
Crişana	3	1	0	2	5:8	2
Sp. Studenţesc	2	0	0	2	3:7	0
Juventus	2	0	0	2	2:7	0

ASPECTE

Anul acesta, toamna a fost nesperat de îngăduitoare cu noi, acordându-ne un armistiţiu prelungit. Eri a fost o zi splendidă, iar soarele a mai avut vigoarea necesară ca să facă plăcută şederea în tribună chiar unui spectator dela equator.

Desigur că cei şapte mii de spectatori nu au venit numai să admire timpul, ci au venit şi pentru perspectiva de a admira un match frumos. Speranţele acestea nu au fost, din fericire, desminţite.

Aşadar, timp frumos, toalete elegante, feţe zâmbitoare. Intr'un cuvânt, un cadru minunat.

Se aşteaptă cu nerăbdare matchul. Va fi într'adevăr interesant. Deoparte, Ripensia, echipă cu renume şi rutină. De altă parte, Sportul Studenţesc, o formaţie tânără, dar plină de avânt şi energie. Cine va câştiga? Şi în special, cum se va comporta Sportul Studenţesc? Asta interesează mai mult.

Dealtfel, e singurul subiect care preocupă tribuna.

— Cred că o să câştige ripensiştii, sunt vulpi bătrâne.

— Ba eu cred că o să bată studenţii, că sunt vulpi tinere!

— Dacă ăştia depe teren sunt vulpi, atunci asta ce dracu mai este.' — se înfurie o coniţă, fluturând o superbă vulpe argintie.

A început jocul.

Spre surprinderea generală, vulpile tinere au pornit într'un iureş formidabil. După câteva acţiuni impetuoase, Gică Popescu, «minunea cu picioare lungi», a driblat câţiva adversari şi a marcat un goal de toată frumuseţea.

Chiote de bucurie, tunete de aplauze. Titel s'a mai îngrăşat puţin de plăcere, încât are acum un abdomen ca o minge de football, no. 12.

(Continuare în pag. II-a)

D-ra Clara Somogyi a cucerit din nou campionatul României

Caralulis a făcut în compania lui Marin Bădin o partidă magistrală

Ziua de eri a campionatelor naţionale de tennis, fără a mai procura vre-o surpriză a fost totuş extrem de spectaculoasă.

De astă dată matchurile de simplu domni au fost cele cari au asigurat spectaculozitatea campionatului.

Intr'adevăr, întâlnirea din semifinală dintre Caralulis şi Marin Bădin a însemnat un match de rară spectaculozitate.

De altfel se pare că publicul a presimţit oarecum acest lucru, deoarece tribunele «Tennis Clubului erau mai pline ca oricând.

Asistând la acest match, care repetăm, a însemnat un «regal tennistic» nu ne-am putut reţine mâhnirea că organizatorii nu şi-au înţeles nici de astădată pe deplin menirea. Aşa cum se desfăşoară campionatele naţionale de tennis şi cari se apropie de faza finală, constitue un spectacol din cele mai plăcute chiar pentru profani în acest domeniu.

Organizatorii, cari trebuiau să ştie acest lucru, erau datori să nu lase să-i scape acest prilej pentru a-l utiliza ca o bună propagandă.

Iar propaganda, aşa cum înţelept a făcut-o federaţia de atletism cu ocazia Balcaniadei, trebuia îndreptată înspre tineretul şcolar, unde trebue răsădit şi intensificat gustul pentru acest sport.

In Franţa, federaţia de tennis a organizat reuniuni de propagandă speciale pentru şcolari, unde pe lângă câteva matchuri exhibiţie

(Continuare în pag. 6-a)

O partidă scandaloasă

Venus a învins pe A.C.F.R. cu 3-1 (1-1)

Beneficiarii de ultima oră a formulei campionatului naţional, şi-au semnat decesul sportivităţii. Kuşka a atentat la viaţa jucătorilor bucureşteni, prin tot felul de brutalităţi

BRAŞOV 19. (Prin telefon). — Vizita campionilor naţionali a produs în cercurile locale, o vie animaţie Peste 6000 spectatori au fost prezenţi pe arena Municipală, la orele 16, când echipele au intrat pe teren. Apariţia Venusului a fost viu aplaudată. O manifestaţiune specială s'a făcut lui Bodola, eroul matchului dela Budapesta.

O VICTORIE MERITATA

Venus a câştigat matchul cu 3-1, după ce la pauză situaţia era egală. Oaspeţii au desfăşurat un joc, care îi îndrituia să câştige. Au fost superiori A. C. F. R.-ului, care au opus acestor atout-uri un elan însufleţit şi o condiţie impecabilă.

Dar aceste două calităţi, nu au fost în măsură să împiedece pe venusişti să marcheze. Câtă vreme, soarta partidei a fost în dubiu, jocul şi-a mai păstrat oarecum noţiunea de football. Din moment însă în care siutaţia devenise iremediabil compromisă — după al treilea goal al lui Bodola — JOCUL A DEGENERAT ŞI BRUTALITAŢILE AU FACUT DIN JOC O DEMONSTRAŢIE DIN CELE MAI LAMENTABILE.

Kuşka!...

In ultima parte a jocului, un jucător braşovean s'a detaşat net prin maniera sa de comportare. Este vorba de un element notat cât se poate de rău. Este vorba de un element care nu s'a făcut remarcate decât prin abuzuri de brutalităţi, prin continuele tentative de a prejudicia integritatea corporală a adversarilor săi.

Acest jucător este Kuska, jucător de tristă faimă, care în registrele de culpe ale federaţiei se găseşte înregistrat cu pedepse din cele mai mari. Toată gama de pedepse a fost aplicată acestui element care nu mai cinste nu poate face footballului românesc.

Purtarea sa pe teren a fost revoltătoare. Bodola, Petea Vâlcov şi Ploeşteanu trebuiau să fie foarte atenţi, ca să nu se aleagă care cumva cu vre-o fractură Kuska, un laş în adevărata accepţiune a cuvântului nu s'a dat înapoi de a ataca pe la spate.

Comisia Campionatului Naţional trebuie să sancţioneze cu cea mai mare asprime pe acest jucător.

SCANDAL ENORM DUPA TERMINAREA PARTIDEI

Dacă partida în sine nu a fost captivantă, ceeace a urmat după match, a avut darul să producă o reacţiune din cele mai mari asupra nervilor celor prezenţi.

O bandă de derbedei nemulţumită de victoria «negrilor», a căutat să se revanşeze bătând pe jucătorii Venusului.

După sfârşitul jocului, bucureştenii nu au putut să iasă de pe teren iar Bodola care a încercat să facă acest lucru, era cât pe aci să fie linşat.

Spiritele nu au putut fi potolite, decât cu concursul jandarmilor şi poliţiştilor, nevoiţi să facă uz şi de arme.

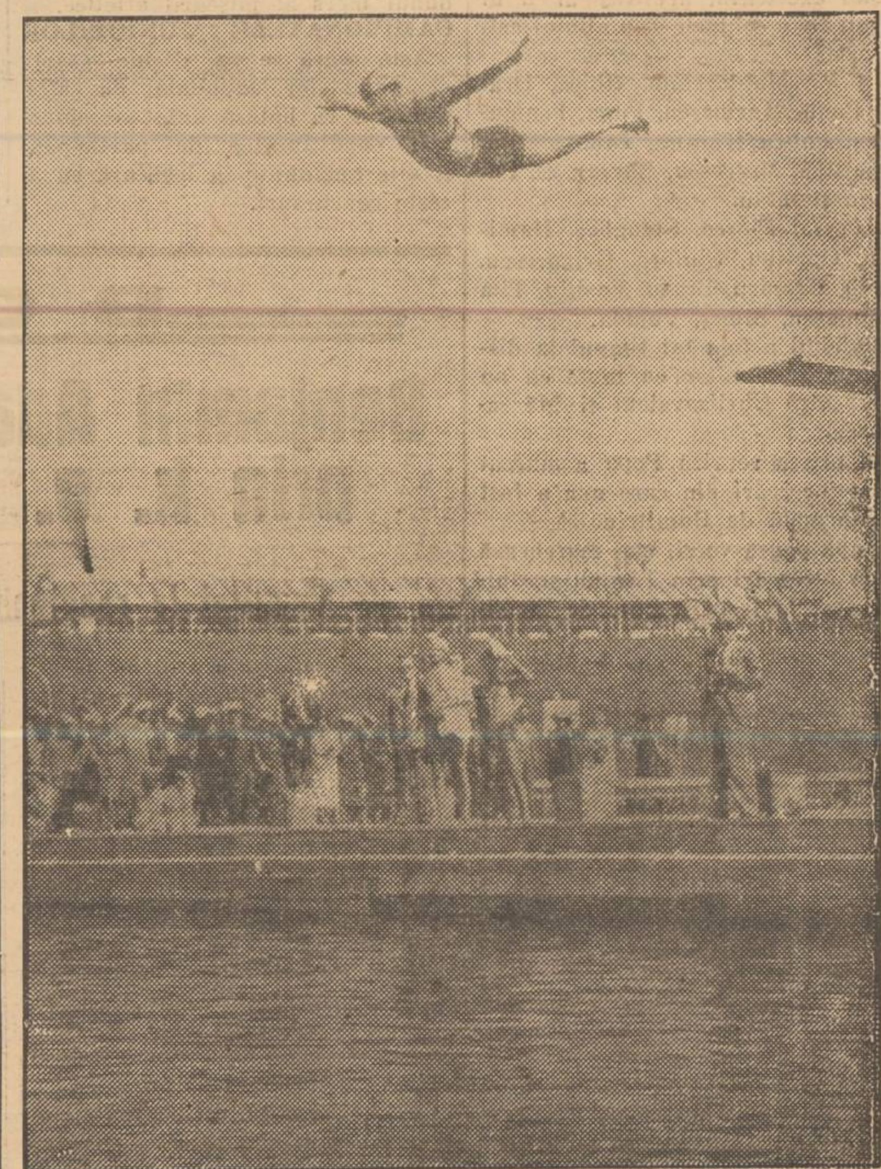
ECHIPELE

Sub conducerea d-lui Aurel Stanciu — al cărui arbiraj a fost neatent şi neautoritar — echipele se aliniază în următoarele formaţii:

(Continuare în pag. IV-a)

Caralulis într'o atitudine caracteristică

Schmidt, campionul Ardealului, execută o frumoasă săritură